בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"צ 63347-02-24 הרטוך נ' טיב טעם רשתות בע"מ

לפני כבוד השופט ערן טאוסיג

המבקש:	**עמית הרטוך** **ע"י ב"כ עוה"ד משה אביטבול**
	נגד
המשיבה:	**טיב טעם רשתות בע"מ** **ע"י ב"כ עוה"ד רונית סיטון-זלקינד ומעיין זיו-גלנץ**

<u>החלטה</u>

החלטה זו עוסקת בשאלה אם יש מקום להורות על העברת הדיון בתיק זה לכב' בית המשפט המחוזי, אשר דן זה מכבר בשתי בקשות לאישור נוספות שהוגשו נגד המשיבה בעניין דומה.

1. בתשובתה לבקשה לאישור תובענה כייצוגית מושא ההליך שלפניי (להלן: "בקשת האישור") טענה המשיבה, טיב טעם רשתות בע"מ (להלן: "טיב טעם"), כי ככל שבית המשפט לא יורה על סילוק בקשת האישור על הסף, יש להורות על העברת הדיון בבקשת האישור למותב שדן בבקשה לאישור תובענה כייצוגית שהוגשה קודם לכן, במסגרת ת"צ (מחוזי ת"א) 49203-03-23 אביטבול נ' טיב טעם רשתות בע"מ (להלן: "בקשת אביטבול"), וזאת לפי סעיף 7(א) לחוק תובענות ייצוגיות, התשס"ו-2006 (להלן: "חוק תובענות ייצוגיות").

2. לטענת טיב טעם, בקשת אביטבול הוגשה עוד ביום 22.3.2023, לפני הגשת הבקשה בהליך זה, שהוגשה אך ביום 28.2.2024. עוד טענה טיב טעם, כי הטענות העובדתיות והמשפטית בשני ההליכים זהות – בשתיהן נטען כי המשיבה כמדיניות וכשיטה נמנעת מלהפחית את משקלי אריזות המוצרים השקילים ממחירם לתשלום; כי הסעד האופרטיבי המתבקש במסגרתה זהה לסעד האופרטיבי המתבקש בבקשה זאת, והוא "**צו עשה שיורה לה לתקן את כל מחדליה... אשר כתוצאה מהם חויבו לקוחות המשיבה לשלם עבור משקל אריזות המוצרים**".

3. טיב טעם הוסיפה וטענה כי בקשת אביטבול עוסקת בכל מוצרי עוף ובשר מתוצרת "חוות הבוקרים" ו-"דבאח פריים" ואילו בקשת האישור דנן עוסקת בכל מוצרי שיפודי פרגית, שאף הם מתוצרת חברת "דבאח פריים". לפיכך נטען כי קיימת חפיפה בין שתי בקשות האישור. טיב טעם הוסיפה וטענה, כי המבקש בבקשת אביטבול הוא בא-כוח המייצג בבקשה דנן, וכי הגיש את הבקשה הנוכחית על-מנת לעקוף את

הצורך בהגשת בקשה לתיקון בקשת האישור הקודמת, מבלי שהוא ציין את דבר קיומה של אותה בקשה.

4. בישיבת קדם המשפט שהתקיימה ביום 9.3.2025, שבה טיב טעם על טענותיה. בית המשפט הפנה את הצדדים להחלטת כב' השופטת מיכל עמית־אניסמן שניתנה ב־ת"צ (מחוזי ת"א) 1803-03-24 שפרן נ' טיב טעם רשתות בע"מ (פורסם במאגרים, 2.12.2024) (להלן: "בקשת שפרן" ו-"ההחלטה"), שם נדחתה בקשת טיב טעם להורות על מחיקת בקשת האישור בעניין שפרן, ונקבע, בין היתר, כי אין מדובר בבקשות זהות שכן אין מדובר באותם סוגי מוצרים. כן נקבע כי בקשת שפרן ובקשת אביטבול ינוהלו במקביל בפני אותו מותב.

5. יש לציין, כי בהחלטה בעניין שפרן, התייחס בית המשפט אף לבקשת האישור שלפניי, וקבע כי אין בסמכותו להורות על העברת בקשה זו מבית משפט השלום, כפי שביקש המבקש באותו עניין, וכי אין בסמכותו אף להורות על שמיעת הדיון במאוחד.

6. בשלהי הדיון בפניי הודיע בא־כוח המבקש כי אין לו התנגדות להעברת ההליך לבית המשפט המחוזי לשם ייעול ההליכים, אך הוא אינו סבור כי הקבוצה המיוצגת בבקשת האישור כאן נכללת בקבוצה בבקשת שפרן.

עוד אציין, כי על אף שניתנה ההסכמה העקרונית להעברת בקשת האישור דנן להידון בפני כב' השופטת עמית-אניסמן, התקיים דיון לגוף בקשת האישור בניסיון להביא את הצדדים להסכמות שייתרו את המשך הדיון בהליך כליל.

7. ביום 27.5.2025 הודיע בא־כוח המבקש כי לא עלה בידי הצדדים להגיע להסכמות וכי הוא נותן את הסכמתו לכך שבקשת האישור דנן תידון במאוחד עם הבקשה בעניין שפרן.

8. ביום 5.6.2025 הודיעה בא־כוח טיב טעם, כי אף היא אינה מתנגדת להעברת ההליך לבית המשפט המחוזי, על מנת שיידון במאוחד עם בקשת האישור בעניין שפרן. כך, הגם שבמהלך הדיון טענה בא־כוח טיב טעם כי יש להעביר את הדיון בבקשת האישור למותב הדן בבקשת אביטבול ולא בבקשת שפרן.

דיון והכרעה

9. לאחר שעיינתי בעמדות הצדדים, הגעתי לכדי מסקנה כי יש להעביר את בקשת האישור דנן למותב בית המשפט המחוזי, הדן בבקשת שפרן. כעת אנמק.

10. אדגיש תחילה כי החלטתי מתייחסת אך לשלב הראשון של ריכוזן של בקשות האישור שהוגשו באותו עניין בבית משפט אחד, לפי סעיף 7(א) לחוק תובענות ייצוגיות, ולא להכרעה בשאלה כיצד יש לברר אותן או את מי מהן, בה עוסק סעיף 7(ב) לחוק.

11. סעיף 7(א) לחוק תובענות ייצוגיות קובע כך:

> "(1) מצא בית המשפט שאליו הוגשה בקשה לאישור כי תלויה ועומדת בקשה לאישור קודמת או תובענה ייצוגית קודמת, **אשר מתעוררות בה שאלות משותפות של עובדה או משפט, הזהות או דומות בעיקרן לשאלות המתעוררות בבקשה לאישור, רשאי הוא, אם מצא שהדבר מוצדק בנסיבות הענין, להורות על העברת הדיון בבקשה לאישור לבית המשפט שאליו הוגשה הבקשה לאישור הקודמת או התובענה הייצוגית הקודמת, ואם נקבע השופט או המותב שידון בבקשה הקודמת או בתובענה הקודמת – לאותו שופט או מותב;**
>
> (2) מצא בית המשפט כי מתקיים האמור בפסקה (1), **והייתה הקבוצה שבשמה הוגשה הבקשה לאישור המאוחרת זהה או דומה בעיקרה לקבוצה שבשמה הוגשה הבקשה לאישור הקודמת או התובענה הייצוגית הקודמת, יורה בית המשפט על העברת הדיון** בבקשה לאישור המאוחרת לבית המשפט שאליו הוגשה הבקשה לאישור הקודמת או התובענה הייצוגית הקודמת, ואם נקבע השופט או המותב שידון בבקשה הקודמת או בתובענה הקודמת – לאותו שופט או מותב."

[ההדגשות הוספו – ע"ט].

1. הנחת המוצא הגלומה בסעיף 7 לחוק תובענות ייצוגיות היא שאין מקום לניהול הליכים ייצוגיים דומים לפני מותבים שונים, שכן כפל הליכים אינו יעיל, ואף עלול להוביל לפסיקות סותרות. ראו לעניין זה בדברי ההסבר להצעת החוק: "**מטרת הסעיף למנוע דיונים כפולים בתובענות ייצוגיות המעלות אותן עילות תביעה. זאת, כדי למנוע כפל דיון ופסיקות סותרות בבתי המשפט**" (הצעת חוק תובענות ייצוגיות, התשס"ו-2006, ה"ח 234, כ"ו בטבת התשס"ו, 26.1.2006).

2. מצב של כפל הליכים אינו רצוי מבחינת הוודאות והיציבות המשפטית, ועל כן אף בהליכים שאינם ייצוגיים נוקטים פעמים רבות בפעולות לאיחוד תביעות, לרבות בפני נשיא בית המשפט העליון, לשם איחוד תביעות המתבררות בבתי משפט שונים (ראו הסמכויות הקבועות בסעיף 78 לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984 (להלן: "חוק בתי המשפט") ובתקנה 40 לתקנות סדר הדין האזרחי, התשע"ט-2018).

שיקולים אלה של מניעת פסיקות סותרות אף מתגברים לאור מאפייניה הייחודיים של התובענה הייצוגית, המביאה את עניינם של הרבים בפני בית המשפט בהליך אחד (למשל: רע"א 7028/00 אי.בי.אי ניהול קרנות נאמנות בע"מ נ' אלסינט בע"מ, פסקה 16 (פורסם במאגרים, 14.12.2006)). תוצאותיו של הליך כאמור עשויות להשפיע על ציבור רחב – כל החברים בקבוצה עליה חל פסק הדין בתובענה הייצוגית. על כן, פסקי דין סותרים בתובענות ייצוגיות לא רק מאיימים על היציבות המשפטית, אלא עשויים להוליד צווים אופרטיביים סותרים הנוגעים לאותה קבוצת מתדיינים. שיקולים אלה מתעצמים בעניין שלפנייי, כאשר מדובר בשלוש בקשות אישור שהוגשה כנגד אותה משיבה בעניין דומה.

3. לאור השיקולים שתוארו לעיל, נקבעה בחוק תובענות ייצוגיות החובה לפרסום בדבר הגשת ההליך, המסייע למניעת הגשות בקשות אישור כפולות, וכן נחקק סעיף 7 לחוק תובענות ייצוגיות, המאפשר צירוף וריכוז כל התביעות הייצוגיות הדומות בפני מותב אחד, ואף מסמיך את בית המשפט לקבוע את הדרך בה יבוררו אלה, לרבות על־ידי מחיקת אחת הבקשות, הכול כמפורט בהוראת סעיף 7(ב) לחוק תובענות ייצוגיות.

4. סעיף 7(א) לחוק תובענות ייצוגיות קובע אם כן מנגנון שמסדיר מצב דברים שבו הוגשו מספר בקשות דומות לאישור תובענה ייצוגית, והוא מורה כי בית המשפט שאליו הוגש ההליך המאוחר בזמן רשאי להורות על העברתו לבית המשפט שאליו הוגש ההליך המוקדם, והאחרון יקבע כיצד יתנהל הדיון באותם הליכים (ראו למשל ע"א 8935/21 דהן נ' שופרסל בע"מ (פורסם במאגרים,15.11.2022); ע"מ 852/23 סודמי נ' המועצה הדתית אשקלון (פורסם במאגרים, 8.3.2023) (להלן: "עניין סודמי")).

5. כאמור, עניינה של בקשת האישור שלפנייי הוא בטענות המבקש למחדליה של טיב טעם, אשר לטענתו נמנעת מלהפחית את משקלי אריזות המוצרים השקילים ממחירם לתשלום, וזאת בניגוד להוראות חוק הגנת הצרכן, התשמ"א־1981. את הקבוצה ביקש המבקש בבקשת האישור שלפנייי להגדיר כך: "**כל מי שרכש בסניפי המשיבה ו/או בחנות המקוונת של המשיבה, מהמוצרים שיפודי פרגית הנמכרים ע"פ משקל וחוייב במשקל גבוה מזה שסופק לו ו/או מבלי שקוזז משקל האריזה או דפי ההפרדה ו/או שיפודי העץ ו/או חלק מהם וזאת במהלך 7 השנים שקדמו להגשת בקשת האישור**".

6. הקבוצה הוגדרה בבקשת אביבטול כך: "**כל מי שרכש מהמשיבה מוצרי בשר מסדרת "דבאח PRIME" ו/או "חוות הבוקרים הנמכרים ע"פ משקל, וחויב לשלם בגין אריזת המוצרים ו/או עטיפתם ו/או חלק ממנה, וזאת במהלך 7 השנים שקדמו להגשת בקשת האישור**".

7. כך הוגדרה הקבוצה בבקשת שפרן: "**כל לקוחות המשיבה אשר רכשו מוצרי מזון לפי משקל בסניפי המשיבה ומשקל המזון נטו (ללא אריזה) שקיבלו לידיהם היה נמוך ממשקל המזון שהם שילמו עבורו, בין היתר במקרים בהם המשיבה לא הפחיתה את מלוא משקל האריזה ו/או בכל דרך אחרת, ב-7 השנים קודם להגשת הבקשה לאישור ועד למועד אישור הבקשה כתובענה ייצוגית**".

8. מעיון בהגדרות הקבוצות בשלוש הבקשות נראה כי בקשת האישור בהליך דנן נכללת לכאורה בהגדרה בעניין אביטבול, ומכל מקום הצדדים לא חלקו על כך שהיא נכללת בהגדרת הקבוצה בבקשת האישור בעניין שפרן. כאמור, אין מחלוקת כי השאלות המשפטיות בשלושת ההליכים דומות והרקע העובדתי שביסוד ההליכים דומה, וכאמור הצדדים הסכימו לבסוף כי הליך זה יועבר למותב בפני מתנהל ההליך בעניין בקשת שפרן.

9. בנסיבות אלה סברתי כי מתקיימים תנאי סעיף 7(א)(2) לחוק תובענות ייצוגיות, אשר להבדיל מסעיף 7(א)(1) לחוק, מחייב את בית המשפט להעביר את הדיון בהליך שלפניו למותב הדן בבקשת האישור המוקדמת. ראו והשוו: ת"צ (מחוזי מרכז) 20018-08-21 ארביב נ' גרי (פורסם במאגרים, 19.10.2021) (להלן: "עניין ארביב"); בש"א (מחוזי ת"א) 5317/09 ברן נ' מגדל חברה לביטוח בע"מ (פורסם במאגרים, 31.8.2009); ת"צ (מחוזי מרכז) 8537-06-24 ספיר נ' דרך ארץ הייווייז (1997) בע"מ (פורסם במאגרים, 25.3.2025); רע"א (מחוזי ת"א) 66232-11-23 אוסטרובסקי נ' יודקביץ' שירותים פיננסים בע"מ (פורסם במאגרים, 7.1.2024).

10. אני ער לכך, כמובן, כי בקשת שפרן הוגשה חודש לאחר הבקשה דנן ומשכך הבקשה בעניין אביטבול היא הבקשה המוקדמת בזמן. עם זאת, לאור הסכמת הצדדים, ובפרט לאור העובדה כי לכאורה הגדרת הקבוצה בבקשת שפרן כוללת את הגדרת הקבוצה בבקשת האישור שלפניי, שהרי היא חלה על כלל המוצרים שמוכרת טיב טעם, סברתי כי מן הראוי להעביר את התיק למותב הדן בבקשת שפרן.

הדברים מקבלים משנה תוקף, כאשר ממילא מדובר באותו מותב הדן בבקשות שפרן ואביטבול, וכאשר מההחלטה שניתנה בעניין שפרן עולה כי עמדתם המשותפת של בא־כוח המבקש כאן ובא־כוח המבקש בעניין שפרן היא כי יש מקום לאחד את הבקשות, שכן בקשת האישור שלפניי נכללת בבקשת שפרן מן הבחינה העובדתית, וכי אלה הגיעו להבנה לפיה ככל שהבקשות תאוחדנה, מי שיוביל את ניהול התביעה יהיה בא־כוח המבקש בבקשת שפרן (פסקה 25 להחלטה).

11. על־מנת שהדף לא יצא חסר, אציין כי לא מצאתי לנכון להורות על מחיקת בקשת האישור שלפניי, הגם שלא צוין בה דבר קיומה של הבקשה המוקדמת בזמן – בקשת

אביטבול – שהוגשה כאמור קודם לכן, על אף דרישת סעיף 5(א)(2) לחוק תובענות ייצוגיות. כך, משום שהתרשמתי כי מדובר בטעות ולא בהתנהלות חסרת תום לב מצד המבקש ובא־כוחו, שהרי בשני ההליכים מדובר באותה משיבה (טיב טעם), המיוצגת על־ידי אותו משרד עורכי־דין, והרי "כל מילתא דעבידא לאיגלויי – לא משקרי בה אינשי" (לגבי דבר שעתיד להתגלות, אנשים אינם משקרים – בבלי, בכורות לו, א). יתכן שהיה מקום לפסוק הוצאות בגין התנהלות זו של המבקש, אך מכל מקום סברתי כי משהצדדים הסכימו על העברת ההליך, הרי שאין מקום לפסוק הוצאות במסגרת הליך זה.

12. למען הסר ספק, יובהר כי לאחר העברת הדיון אל המותב הנעבר, יימסר לידיו שיקול הדעת אשר לאופן ניהול ההליכים והוא שישקול האם להורות על איחוד הדיון בהם, על מחיקה של אחד מהם או עיכוב ההליכים בו, או כל הנחיה דיונית אחרת שימצא לנכון לקבוע, וכל זאת על יסוד שקילת שיקולים של טובת הקבוצה, יעילות הדיון ושיקולי מדיניות נוספים כגון הכוונת התנהגותם של צדדים להליך ייצוגי (סעיף 7(ב) לחוק תובענות ייצוגיות; עניין סודמי, פסקה 21).

13. אשר על כן, בהתאם לסמכותי לפי ס' 7(א)(2) לחוק תובענות ייצוגיות אני מורה על העברת ההליך למותב בבית המשפט המחוזי בתל אביב, הדן בבקשת שפרן (ת"צ 1803-03-24).

14. לאור הסכמת הצדדים, אין צו להוצאות.

המזכירות תשלח את ההחלטה לצדדים ותפעל ליישמה.

ניתנה היום, י"ג סיוון תשפ"ה, 09 יוני 2025, בהעדר הצדדים.

ערן טאוסיג, שופט